

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce P.K.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.1.2015 (správně 14.1.2016), čj. DSH/15595/15,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14.1.2015 (správně 14.1.2016), čj. DSH/15595/15 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 21.10.2015, čj. MMP/257385/15 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2015 (*dále jen „ZSP“ nebo „zákon o silničním provozu“*), zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení

řidiče (žalobce) a provedené záznamy byly potvrzeny. Žalobce v žalobě požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 5.5.2016, čj. 57 A 20/2016-74, byl zamítnut návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, *(dále jen s.ř.s.)*.

II. Důvody žaloby

3. Dle žalobce se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, čj. MSK 49924/2014, vydané ve shodné věci. Z tohoto rozhodnutí je zřejmé, že bylo běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z dalších rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ve věcech shodných či obdobných ze dne 22.10.2014, čj. MSK 126113/2014, či ze dne 12.11.2014, čj. MSK 121761/2014, vyplývá ustálená praxe odvolacího správního orgánu zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly zaznamenávány body, a to na základě podaného odvolání, ve kterém odvolatel provedení takového posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů upozorňoval. Obdobný postup vyplývá i z rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19.1.2015, čj. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, kde prvostupňový správní orgán odmazal dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení učiněné na základě nezpůsobilých podkladů. Ve správním řádu existuje zásada legitimního očekávání, podle níž by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se de iure týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky třináct, by dle žalobce i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (precedens) užívání zásady legitimnosti jej de facto zavedlo. Pokud jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost by byla narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

4. Žalobce v odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný uvedl, že tyto posuzovat nemůže, byť praxe popsána v bodě předcházejícím vypovídá o praxi jiné. Jedinými důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemohlo být oznámení dostatečným důkazem a muselo být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týkalo, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvlé orgánu veřejné moci. Žalobce respektoval názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemohlo omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901

a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 nesplňovala dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu v rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971 byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvedl žalovaný, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce (žalobce) a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci. Podklad nebyl způsobit zejména v následujících případech: 1) Z rozhodnutí nebylo patrné jakého jednání se měl přestupce (žalobce) dopustit v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, když přestupkové jednání rozhodně nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, kdy jednoznačným porušením povinnosti bylo pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 ZSP či ustanovení § 18 odst. 3 ZSP, popřípadě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou dle § 4 písm. c) ZSP. 2) Obdobně i v případě nezastavení na signál stůj, není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „*jízda na červenou aj.*“. Zákonem stanovenou povinností řidiče je řídit se při provozu na pozemních komunikacích světelnými signály, pokyny policisty dle ustanovení § 4 písm. c) ZSP, popřípadě dle § 70 odst. 2 písm. ZSP. Z vydaného rozhodnutí muselo tedy být zřejmé, že přestupce (žalobce) porušil tuto povinnost a skutečně se přestupku dopustil tím, že nerespektoval pokyn stůj, nikoli „*jel na červenou*“. 3) Z rozhodnutí muselo být zřejmé kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, (dále jen „*zákon o přestupcích*“) a nikoli dle zákona o provozu na pozemních komunikacích. 4) Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud byly údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nebyly zřejmé okolnosti daného přestupku.

5. K jednotlivým podkladům pro rozhodnutí (blokům) žalobce uvedl následující: 1) V pokutovém bloku série GE/2014 E2652725 ze dne 10.6.2015 v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ byl uveden údaj „*125c/1/f/4.*“. Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není rozpoznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, kdy je zde uvedeno pouze číslo komunikace a nečitelný název obce. Ve světle nejnovější judikatury nepostačilo uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí byla chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „*§18/3 8.O. 361/2000 %*“ přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (volně citováno) pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 3 viz

výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení mělo náležitosti kladené zákonem. 2) V pokutových blocích ze dne 16.6.2014, 4.1.2014, 14.5.2013 a 13.2.2013 v kolonce „uložena za přestupek podle §“ byly uvedeny údaje „125c/1f4“ (u přestupku z 16.6.2014), „125c/1f4“ (u přestupku z 4.1.2014), „125c/f4“ (u přestupku z 14.5.2013) a „125c/f5“ (u přestupku z 13.2.2013). Rozhodnutí obsahovala chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstávala pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), nebylo rozpoznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, nebyla uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkových jednání. Dále zde byly popisy skutku ve formátu „rychlost“ (u přestupku z 16.6.2014), „RJ-obec“ (u přestupku z 4.1.2014), „R“ (u přestupku z 14.5.2013) a „červený“ (u přestupku z 13.2.2013), které nepopisovaly porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z napadeného rozhodnutí nešlo přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovým jednáním mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Rovněž právní kvalifikace uvedené v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí byly chybně uvedeny, jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 z.č. 361/2000 sb.“ (u přestupku z 16.6.2014), „§ 18/4 z.č. 361/2000 Sb“ (u přestupku z 4.1.2014 a 14.5.2013) a „§ 70/2a z.č. 361/2000 Sb.“ (u přestupku z 13.2.2013), přičemž správná právní kvalifikace zněla § 18 odst. 4 resp. § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce zpochybňoval způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Nebylo tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nešel zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňoval Nejvyšší správní soud ČR v rozhodnutí č.j. 4 As 127/2014-39. Na základě výše uvedených skutečností a výtek, ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), se žalobce domáhal, aby se věcně a místně příslušný soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 127/2014-39. Nejde dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace byla v předmětné věci dle názoru žalobce právě typická pro případ pokutových bloků ze dne 10.6.2015, 16.6.2014, 4.1.2014, 14.5.2013 a 13.2.2013.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že žalobce podal podle § 123f odst. 1 ZSP dne 25.6.2015 námitky proti provedenému záznamu bodů, čímž bylo zahájeno správní řízení. Prvostupňový správní orgán v průběhu tohoto řízení shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po seznámení žalobce s kompletní spisovou dokumentací vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobce a potvrdil provedené záznamy bodů. Pokutové bloky prvostupňový správní orgán porovnal s příslušnými oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a prověřil, zda byl za každý z přestupků správně zaznamenán počet bodů v evidenci řidičů. Došel tak k závěru, že počet

zaznamenaných bodů souhlasí s Přílohou k zákonu o silničním provozu a že bloky k jednotlivým přestupkům obsahují veškeré požadované náležitosti a plně postačovaly k tomu, aby na jejich podkladě mohl být zaznamenán příslušný počet bodů do registru řidičů. Na základě prověření těchto skutečností bylo vydáno napadené rozhodnutí. Ve věci rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek žalovaný uvedl shodně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že rozhodnutí jiných správních orgánů řeší vždy určitý specifický případ konkrétního řidiče, který je zcela odlišný od věci projednávané prvostupňovým správním orgánem. Žalobcem předložená rozhodnutí nebyla závazná pro další rozhodování jiných správních orgánů.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

7. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

8. Žaloba není důvodná.

Skutkový základ věci

9. Písemností ze dne 15.6.2015, čj. MMP/125565/15, oznámil Magistrát města Plzně žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů ke dni 10.6.2015 a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu z důvodu pozbytí řidičského oprávnění. Písemnost byla doručena žalobci dne 24.6.2015.

10. Dne 25.6.2015 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, které po výzvě prvostupňového správního orgánu doplnil. Požadoval doplnění pokutových bloků, na jejichž základě byl proveden záznam v bodovém hodnocení řidiče, neboť byly vydány v rozporu s právními předpisy a nesplňují požadavky stanovené zákonem a jsou tedy nezpůsobilými pro záznam bodů do bodového hodnocení. Uvedl, že přestupky nespáchal, neboť byl v době jejich spáchání na jiném místě, což měla dosvědčit svědecká výpověď nespécifikovaného přítele žalobce.

11. Usneseními ze dne 14.7.2015, čj. MMP/142162/15/8 a čj. MMP/142/162/15/7, bylo uloženo Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Plzeňského kraje, Územnímu odboru Plzeň – venkov, Dopravnímu inspektorátu a Městskému ředitelství Plzeň, Dopravnímu inspektorátu Plzeň – město, aby zaslaly originály pokutových bloků, popř. jejich ověřené kopie týkající se pokut uložených v blokových řízeních za přestupky ze dne 10.6.2015, 16.6.2014, 4.1.2014, 14.5.2013, 30.1.2013 a 30.7.2012. Příslušné orgány Policie České republiky zaslaly prvostupňovému správnímu orgánu ověřené kopie pokutových bloků v uvedených přestupcích.

12. Podáním ze dne 31.8.2015 požádal žalobce prvostupňový správní orgán o přerušení správního řízení na 100 dnů z důvodu podání podnětu k přezkumnému řízení ohledně rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 10.6.2015. Usnesením ze dne 3.9.2015, čj. MMP/142162/15/15, přerušil prvostupňový správní orgán dle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (*dále jen „správní řád“*) řízení ve věci námitek proti provedení záznamu bodů nejdéle do 30.9.2015.

13. Policie České republiky ohledně přezkumného řízení k pokutovému bloku přestupku ze dne 10.6.2015 sdělila prvostupňovému správnímu orgánu přípisem ze dne 21.9.2015, že rozhodnutí o přestupku zůstává platné, neboť předmětné rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přezkumného řízení vedoucího ke zrušení či změně rozhodnutí v blokovém řízení dle § 95 odst. 1 správního řádu. Písemností ze dne 24.9.2015, čj. MMP/142162/15/17, byl žalobce vyrozuměn o pokračování řízení o námitkách dle § 65 odst. 2 správního řádu. Zároveň byla žalobci usnesením ze dne 24.9.2015, čj. MM/P/142162/15/19, stanovena lhůta pěti pracovních dnů k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Obě písemnosti byly žalobci doručeny dne 29.9.2015.

14. Podáním ze dne 6.10.2015 požádal žalobce prvostupňový správní orgán o přezkoumání způsobilosti podkladů (rozhodnutí – pokutových bloků) pro záznam bodů do bodového hodnocení.

15. Následně bylo 21.10.2015 vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byly podle § 123f odst. 3 ZSP námitky žalobce proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče zamítnuty a provedené záznamy potvrzeny. Prvostupňový správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl přehled přestupků, na jejichž základě provedl záznam bodů v bodovém hodnocení a na jejichž základě žalobce dosáhl 12 bodů.

Dva body byly zapsány za přestupek ze dne 30.7.2012 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP, překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (dovolená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 70 km/h, rychlost po odečtu tolerance měřicího zařízení 67 km/h), v Plzni, Domažlické ulici, pokuta v blokovém řízení na místě nezaplacená činila 500,- Kč.

Pět bodů bylo zapsáno za přestupek ze dne 30.1.2013 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 ZSP, neboť na křižovatce v Plzni, Mikulášská ul. x Železniční ulice nezastavil na signál s červeným světlem Stůj!, pokuta na místě zaplacená činila 500,- Kč.

Dva body byly zapsány za přestupek ze dne 14.5.2013 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP, překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (dovolená rychlost 90 km/h, naměřená rychlost 106 km/h, rychlost po odečtu tolerance měřicího zařízení 102 km/h), na silnici č. I/20 od Losiné směr Chválenice, pokuta na místě zaplacená činila 500,- Kč.

Dva body byly zapsány za přestupek ze dne 4.1.2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP, překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci o

více než 5 km/h a méně než 20 km/h (dovolená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 63 km/h, rychlost po odečtu tolerance měřicího zařízení 60 km/h), v Plzni, ulici U Seřadiště, pokuta na místě zaplacená činila 200,- Kč.

Dva body byly zapsány za přestupek ze dne 16.6.2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP, překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (dovolená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 64 km/h, rychlost po odečtu tolerance měřicího zařízení 61 km/h), v Plzni, Lobežská ulice, pokuta na místě zaplacená činila 500,- Kč.

Dva body byly zapsány za přestupek ze dne 10.6.2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP, překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (dovolená rychlost 90 km/h, naměřená rychlost 115 km/h, rychlost po odečtu tolerance měřicího zařízení 111 km/h), na silnici č. II/180 u obce Dobřany, pokuta na místě zaplacená činila 300,- Kč.

16. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal včasné odvolání. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Právní hodnocení

17. Podle § 123b odst. 1 ZSP řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

18. Podle § 123c odst. 1 ZSP příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Podle § 123f odst. 1 ZSP nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

19. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, *(dále jen „zákon o přestupcích“)* přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Podle odst. 2 citovaného ustanovení *proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat*. Podle § 85 odst. 3 zákona o přestupcích *nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí*. Podle odst. 4 citovaného ustanovení *pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena*.

20. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, například z rozsudku ze dne 6.8.2008, čj. 9 As 96/2008-44, vyplývá, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobitý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobitým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ (obdobě viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.12.2013, čj. 6 As 67/2013-16; všechny rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz).

21. Pokud jde o rozhodnutí, na jejichž základě došlo k záznamu bodů, je třeba uvést, že závaznost takových rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu věta za středníkem, podle něhož *správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu*. Dále z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu věta před středníkem, podle něhož *pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány*. Jak vyplývá z uvedeného judikátu a uvedených ustanovení správního řádu, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobitostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobitý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 ZSP (v případě žalobce způsobitě pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f ZSP.

22. První žalobní námitka se týkala skutečnosti, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, a to rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutím Městského úřadu Písek, dle žalobce vydaných ve shodné věci, kde se tyto orgány zabývaly zkoumáním způsobilosti podkladů k provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a žalovaný měl postupovat obdobným způsobem (se stejnou rozhodovací praxí). Dle žalobce žalovaný postupoval odlišně a tím porušil zásadu legitimního očekávání. Zásada legitimního očekávání je upravena v § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. K této námitce soud uvádí (v souladu s napadeným rozhodnutím), že rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek řeší specifické případy konkrétních řidičů a nejsou tak závazná pro rozhodování jiných správních orgánů. Žalobce navíc předložením tří rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a jednoho rozhodnutí Městského úřadu Písek žádným způsobem neprokázal, že daná rozhodnutí představují ustálenou praxi správních orgánů v obdobných či shodných případech, neboť jejich správnost nelze posoudit bez podrobnější znalosti spisového materiálu v daných případech, kterou však zdejší soud nemá. Proto není tato námitka důvodná.

23. Soud v rámci přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí posuzoval, zda existují způsobilé podklady pro jednotlivé záznamy (tj. pravomocná rozhodnutí ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 ZSP), zda byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny v souladu s příslušným způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení daného jednání.

24. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný vycházel při zápisech záznamů bodů do bodového hodnocení jen z oznámení od příslušných oddělení policie, jimiž bylo oznámeno spáchání přestupku žalobcem, následně projednávaném v blokovém řízení, aniž by je porovnal s rozhodnutími, kterých se týkalo, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Soud uvádí, že toto tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě, neboť jak vyplynulo ze správního spisu, prvostupňový správní orgán si vyžádal od příslušných orgánů Policie České republiky ověřené kopie předmětných rozhodnutí (pokutových bloků) o spáchaných přestupcích. Z prvostupňového a napadeného rozhodnutí i ze správního spisu je patrné, že správní orgány obou stupňů porovnaly oznámení o spáchaní přestupku a pokutové bloky a došli k názoru, že údaje na pokutových blocích korespondují s údaji v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Jednalo se o bloky

a) blok série GE/2014 číslo bloku E2652725 k přestupku ze dne 10.6.2015

b) blok série FD/2013 číslo bloku D1597775 k přestupku ze dne 16.6.2014

c) blok série FD/2013 číslo bloku D1152011 k přestupku ze dne 4.1.2014

d) blok série FD/2013 číslo bloku D1143813 k přestupku ze dne 14.5.2013

e) blok série FD/2013 číslo bloku D1139937 k přestupku ze dne 30.1.2013

f) blok za pokutu na místě nezaplacenou série NA/2007 číslo bloku A2218055 k přestupku ze dne 30.7.2012.

25. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „*přezkoumané pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti pro to, aby mohly na jejich podkladě být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče, a obsahují rovněž všechny atributy, které odvolatel uvádí jako nezbytné ve svém odvolání. K použité zkratce „R“ jako označení přestupku rychlosti odvolací správní orgán uvádí, že v této spisové materii se takový pokutový blok nevyskytuje. (...) Rovněž popisy přestupkových jednání na všech pokutových blocích, které spisová materie obsahuje, jsou zcela jednoznačné a v kontextu se zákonným označením přestupku.*“

26. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20 vyplývá, že „*s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.*“

27. Způsobilost k záznamu bodů na základě pokutového bloku série NA/2007 číslo bloku A2218055 k přestupku ze dne 30.7.2012 žalobce v žalobě nezpochybňoval. Z jeho ověřené kopie vyplývá, že pokuta ve výši 500,- Kč (na místě nezaplacená) byla uložena za přestupek dle § 125f odst. 1 písm. f) bodu 4 ZSP (v bloku uvedeno číslo 361/2000 Sb.). Jako místo a čas spáchání přestupku je uvedeno „30.7.2012 v 9:02 hod., ul. Domažlická, Plzeň“. V bloku je odkázáno na § 18 odst. 4 ZSP (v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1). Je zde poznamenáno „*překročení nejvyšší rychlosti 50/70/67 km/h*“ (tj. rychlost povolená 50 km/hod, naměřená rychlost 70 km/hod, rychlost po odečtu 67 km/hod). Blok je podepsán přestupcem (žalobcem). Tento blok je způsobilý k zápisu do bodového hodnocení řidiče (2 body).

28. Žalobce namítal k pokutovému bloku série FD/2013 číslo bloku D1139937 k přestupku ze dne 30.1.2013 [pozn. soudu - žalobce v žalobě označil tento přestupek jako přestupek ze dne 13.2.2013, nicméně z obsahu podaných námitek vyplynulo, že šlo o výše uvedený blok, neboť jako jediný byl vydaný za přestupek spáchaný dle § 70 odst. 2 písm. a) ZSP], že obsahuje chybnou právní kvalifikaci a má pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, neboť neobsahuje přesné místo spáchaného přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci) a popis skutku (nepopisuje k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když je zde uvedeno „červená“). V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku „30.1.2013 v 14:41, Mikulášská x U trati Plzeň, § 70/2a z.č. 361/2000 Sb. *nezastavení vozidla na signál s červeným světlem Stůj! RRZ: ...*“, za což byla uložena pokuta za přestupek dle „§ 125c/1f5 zák. č. 361/2000 Sb.“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem s RPZ: 4P50789 ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) ZSP (*při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem "Stůj!" povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá se*

symbolem Dej přednost v jízdě!" a "Příčná čára souvislá s nápisem STOP", a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením), když nezastavil vozidlo na červený signál Stůj!, a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 ZSP. Místem spáchání přestupku byla zcela zřejmě označena křižovatka ulic Mikulášská a U Trati v Plzni. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok je opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 500,- Kč a žalobce jí na místě zaplatil. V žalobě uvedený popis skutku „červená“ se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu pěti bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

29. Žalobce namítal k pokutovému bloku série FD/2013 číslo bloku D1143813 k přestupku ze dne 14.5.2013, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, když blok neobsahuje přesné místo spáchaného přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci), neobsahuje popis skutku (nepopisuje k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když je zde uvedeno „R“). V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku: „RZ: ... Dne 14.5.2013 v 10:36 h sil I/20 směr Chválenice. Řidič překročil nej. povolenou rychlost mimo obec 90 km/h, naměřená 106 km/h, po toleranci 102 km/h, § 18/3 z.č. 361/2000 Sb.“, za což byla uložena pokuta za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem s RPZ: ... ustanovení § 18 odst. 3 ZSP (řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km.h-1 a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1.), když jel mimo obec s nejvyšší povolenou rychlostí 90km/hod s naměřenou rychlostí 110 km/hod po toleranci 106 km/hod a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP. Jako místo spáchání přestupku byla jasně označena silnice II. třídy číslo 20 směr obec Chválenice. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok je opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 500,- Kč a žalobce jí na místě zaplatil. V žalobě žalobcem uvedený popis skutku „R“ se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

30. Žalobce namítal k pokutovému bloku série FD/2013 číslo bloku D1152011 k přestupku ze dne 4.1.2014, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, když není uvedeno přesné místo spáchaného přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci) a neobsahuje popis skutku (nepopisuje k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když je zde uvedeno „RJ-obec“). V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku: „dne 4.1.14 v 10:08 h v Plzni, ul. U Seřadiště § 18/4 z.č. 361/2000 Sb. rychlost v obci rychl. limit 50km/h, naměř. rychl. 63 km/h, po toleranci 60km/h RZ: ...“, za což byla uložena pokuta za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem s RPZ: ... ustanovení § 18 odst. 4 ZSP (v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o

dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1), když jel v obci s nejvyšší povolenou rychlostí 50km/hod s naměřenou rychlostí 63 km/hod po toleranci 60 km/hod a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP. Jako místo spáchání přestupku byla jasně označena ulice U Seřadiště v Plzni. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok je opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 200,- Kč a žalobce jí na místě zaplatil. V žalobě žalobcem uvedený popis skutku „*RJ-obec*“ se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

31. Žalobce namítal k pokutovému bloku série FD/2013 číslo bloku D1597775 k přestupku ze dne 16.6.2014, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, když není uvedeno přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci) a neobsahuje popis skutku (nepopisuje k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když je zde uvedeno „*rychlost*“). V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku: „*16.6.2014, 15:26, Lobežská, Plzeň, rychlost v obci 50/64/61 km/h § 18/4 z.č. 361/2000 Sb. RZ: ...*“, za což byla uložena pokuta za přestupek dle „*§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem RPZ: ... ustanovení § 18 odst. 4 ZSP (*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1*), když jel v obci s nejvyšší povolenou rychlostí 50km/hod s naměřenou rychlostí 64 km/hod po toleranci 61 km/hod a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP. Jako místo spáchání přestupku byla jasně označena ulice Lobežská v Plzni. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok je opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 500,- Kč a žalobce jí na místě zaplatil. V žalobě žalobcem uvedený popis skutku „*rychlost*“ se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

32. Žalobce namítal k pokutovému bloku série GE/2014 číslo bloku E2652725 k přestupku ze dne 10.6.2015, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci a měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu vydávajícího pokutu, když není uvedeno přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci) a neobsahuje popis skutku (nepopisuje k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo). V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku: „*dne 10.6.2015 v 15:15 hod sil II/180 U Dobřan – Druso, § 18/3 z.č. 361/2000 % rychlost mimo obec 90/115/111 km/hod, RZ: ...*“, za což byla uložena pokuta za přestupek dle „*§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem s RPZ: ... ustanovení § 18 odst. 3 ZSP (*řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km.h-1 a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1.*), když jel mimo obec s nejvyšší povolenou rychlostí 90km/hod s naměřenou rychlostí 115 km/hod po toleranci 111 km/hod a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle §

125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP. Jako místo spáchání přestupku byla jasně označena silnice II. třídy číslo 180 u Dobřan – Druso. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok je opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 300,- Kč a žalobce jí na místě zaplatil. Z uvedeného bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

33. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2014, čj. 4 As 127/2014-39, vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání. V duchu uvedeného judikátu Nejvyššího správního soudu zdejší krajský soud posuzoval obsah předmětných pokutových bloků a dospěl k závěru, že zápisy uvedené na pokutovém bloku zkratkami, jak k tomu došlo na blocích za přestupky ze dne 30.1.2013, 14.5.2013, 4.1.2014, 16.6.2014 a 10.6.2015, jsou čitelné a zcela srozumitelné.

34. Na základě uvedeného činí soud shodně s žalovaným závěr, že bylo prověřením uvedených pokutových bloků zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče byly zaznamenány na podkladě existujících rozhodnutí v blokovém řízení, které byly zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v souladu s § 123b odst. 1 a 2 ZSP. Dle žalobce musí být z rozhodnutí patrný údaj o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, musí být uvedeno, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. K tomu soud uvádí, že všechny tyto údaje jsou z předmětných pokutových bloků zřejmé. Správné není tvrzení žalobce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém není možné požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci. Je nutno vzít v úvahu, že přestupce (žalobce) dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a v případě přestupků ze dne 30.1.2013, 14.5.2013, 4.1.2014, 16.6.2014 a ze dne 10.6.2015 uloženou pokutu na místě zaplatil. Pokud s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení, a to i za situace, pokud by pochyboval o správnosti případného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení. V takovém případě by o těchto přestupcích bylo rozhodováno ve správním řízení. V daném případě byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny v souladu s konkrétním způsobilým podkladem (pokutovým blokem) a počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech popsání jednání bodovému hodnocení obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu.

Závěr

35. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

36. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 30. června 2016

Mgr. Alexandr Krysl,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová